

Zacht weefsel in fossielen

David Menton, 11-9-2012, <http://www.answersingenesis.org/articles/am/v7/n4/soft-tissue-in-fossils>

Dr. David Menton holds a PhD in cell biology from Brown University and is a well-respected author and teacher. He is Professor Emeritus at the Washington University School of Medicine in St. Louis. Dr. Menton has many published works and is one of the most popular speakers for Answers in Genesis.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Vraag de gewone leek waardoor hij of zij weet dat de aarde miljoenen of miljarden jaren oud is, en hij zal waarschijnlijk de dinosauriërs noemen waarvan zo goed als iedereen “weet” dat die 65 miljoen jaar geleden uitstierven. Een recente ontdekking door dr. Mary Schweitzer, echter, geeft reden voor alle evolutionisten om deze veronderstelling in vraag te stellen

“Als dinosauriërs meer dan 65 miljoen jaren geleden leefden, waarom bevatten sommige dinosauriërfossielen dan goed bewaarde zachte weefsels?”

Onder de microscoop werden beenderplakken bestudeerd van het gefossiliseerde dijbeen van een *Tyrannosaurus rex*, gevonden in de Hell Creek formatie van Montana, door Schweitzer. Tot haar verbazing vertoonde het been iets wat leek op bloedvaten van het type dat gezien wordt in been en merg, en deze bleken rode bloedcellen te bevatten met nuclei (celkernen) typisch voor reptielen en vogels (maar niet voor zoogdieren). De bloedvaten verschenen als gelinieerd met speciale endotheliale cellen die gevonden worden in alle bloedvaten.

Het beendermerg bevatte iets wat flexibel weefsel bleek te zijn. Initieel hebben sommige sceptische wetenschappers gesuggereerd dat dit bacteriële biofilms zijn (dode bacteriën in een slijm), gevormd tot iets wat alleen maar lijkt op bloedvaten en beendercellen. Recent hebben Schweitzer en haar medewerkers biochemisch bewijs gevonden voor intacte fragmenten van proteïnecollageen, dat de bouwsteen is van verbindend weefsel. Dit is belangrijk want collageen is een hoog onderscheiden proteïne dat niet door bacteriën wordt aangemaakt (See Schweitzer’s review article in *Scientific American* [December 2010, pp. 62–69] titled “Blood from Stone”).

Sommige evolutionisten hebben Schweitzer’s conclusies sterk bekritiseerd, omdat ze begrijpelijkerwijs onwillig zijn toe te geven dat er bloedvaten gevonden zijn, en cellen met nuclei, elastische vezels en intacte proteïnefragmenten in een dinosaurusbeen dat gedateerd wordt op 68 miljoen jaren oud.

Andere evolutionisten die Schweitzers bewijzen te belangrijk vinden om te negeren, concluderen simpelweg dat dit een voorheen niet herkende vorm van fossilisatie is die cellen en proteïnes bewaart over tientallen miljoenen jaren.^[1] Onnodig te zeggen, dat geen enkele evolutionist openlijk de mogelijkheid heeft overwogen dat dinosaurusfossielen geen miljoenen jaren oud zijn.

Tyler Lyson, Associated Press

Een grotendeels intacte dinosaurusmummie, genaamd Dakota, werd gevonden in de Hell Creek Formation in het westen van de V.S. in 2007. Zacht weefsel van de langnek-dinosaurus werd snel bewaard. Op de foto: de schubben van zijn voorarm

Bij Schweitzer’s werk komt een vanzelfsprekende vraag naar boven: is het ergens mogelijk dat bloedvaten, cellen, en proteïnefragmenten grotendeels intact kunnen blijven over 68 miljoen jaren? Terwijl velen zulke lange-termijn bewaring van weefsel en cellen erg onwaarschijnlijk vinden, is het probleem zo dat geen menselijke of dierlijke overblijfselen zijn gekend die met zekerheid 68

miljoen jaren oud zijn. Maar als creationisten gelijk hebben, stierven dinosaurïers slechts 3000 à 4000 jaar geleden uit. Kunnen we dan verwachten dat de bewaring van bloedvaten, cellen en complexe moleculen van het type welke Schweitzer rapporteert historisch bekend zijn als zijnde 3000 à 4000 jaar oud?

Het antwoord is ja. Vele studies van Egyptische mummies en andere mensen van die ouderdom (bekrachtigd door historische bewijzen) tonen alle soorten van details die Schweitzer rapporteerde in haar *Tyrannosaurus rex*. Behalve de Egyptische mummies is er de man die in 1991 gevonden werd in de Alpen van Tirol waarvan men gelooft dat hij 5000 jaar oud is, en deze toont een ongelooflijke bewaring van DNA en andere microscopische details.

Wij concluderen dat de bewaring van bloedvaten, cellen en complexe moleculen in dinosaurïers helemaal consistent is met het jonge-aarde creationistische perspectief, maar dat dit hoog implausibel is met het perspectief van de evolutionisten die geloven dat dinosaurïers miljoenen jaren geleden uitstierven.

Eindnoten:

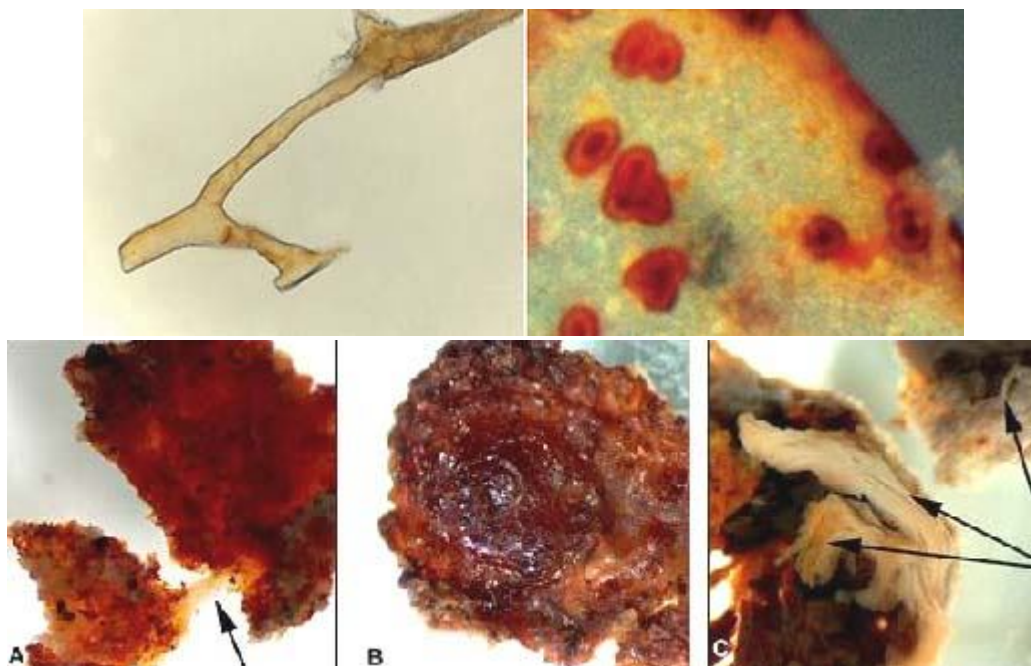
[1] Marcus Ross, "Those Not-So-Dry Bones", *Answers*, januari - maart 2010, pp. 43–45.

Lees aansluitend meer over dit onderwerp (NL):

http://www.scheppingofevolucie.nl/art_dino_zachte%20delen.htm

http://www.scheppingofevolucie.nl/art_twijfel_squishosaurier_betwijfeld_kaye_biofilms.htm

Deze artikelen bevatten o.a. volgende foto's:

Zacht weefsel van een T-rex